

Parquet Not.:
66.97.505-01

CORRECTIONELE RECHTBANK TE LEUVEN

Openbare terechtzitting van 23 februari 2004

In de zaak van het Openbaar Ministerie

TEGEN:

5 geboren , wonende te

Beklaagde, ter zitting aanwezig en bijgestaan door Meester _____, advocaat te _____

Beklaagd te :

Op het goed gelegen te _____, gekadastreerd onder _____, met een respectievelijke oppervlakte van 25 are15, 08are47, en 08are15 eigendom van _____ eigenaar krachtens een akte van aankoop verleden op 29 juni 1972 (LOT6) en 19 oktober 1973 (LOT5) door notaris _____ overgeschreven te _____; op 27 december 1973 in _____

I. Bij inbreuk op de artikelen 44, par. 1-1°, 45 par.4, 64 en 65 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, gewijzigd bij de artikelen 4, 20, 21 en 25 der wet van 22 december 1970, zoals nadien geformuleerd in de artikelen 42 par. 1, 43 par. 4, 66 en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, thans strafbaar overeenkomstig de artikelen 1, 2, 99, par. 1-1° 146,1°, 146, 9°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de Ruimtelijke Ordening dd. 18 mei 1999

zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen,

tussen 29 juni 1972 tot 30 april 2000 een onrechtmatige toestand, namelijk wijziging van het reliëf van de bodem (ophoging) en verharding van de bodem, geschapen tussen 29 maart 1962 en 28 juni 1972, in stand te hebben gehouden

II. In overtreding van de art. 99, 101, 146 en 147 van het decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, bepaalde handelingen, werken of

wijzigingen te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden zonder voorafgaande uitdrukkelijke en schriftelijke vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn of schorsing van de vergunning,

zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen,

sedert de aankoop van de terreinen, minstens sedert 1 mei 2000 tot 13 maart 2002 een onrechtmatige toestand, namelijk wijziging van het reliëf van de bodem (ophoging) en verharding van de bodem, geschapen tussen 29 maart 1962 en 28 juni 1972, in stand te hebben gehouden.

Gezien de stukken van het onderzoek;
Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;
Gehoord de beklaagde in haar middelen van verdediging;
De Rechtbank beslissende op tegenspraak;

1. De tenlasteleggingen:

Aan beklaagde wordt ten laste gelegd om zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen, tussen 29 juni 1972 tot 30 april 2000 een onrechtmatige toestand, nl. wijziging van het reliëf van de bodem (ophoging) en verharding van de bodem, geschapen tussen 29 maart 1962 en 8 juni 1972, in stand te hebben gehouden (I).

En sedert de aankoop van de terreinen, minstens sedert 1 mei 2000 tot 13 maart 2002, een onrechtmatige toestand, nl. wijziging van het reliëf van de bodem (ophoging) en verharding van de bodem, geschapen tussen 29 maart 1962 en 28 juni 1972, in stand te hebben gehouden (II).

De wederrechtelijke handeling bestaat uit het wijzigen van de bestemming van een perceel door het uitbaten van een oefenterrein voor een autorijschool en het aanleggen van verharding.

Het materieel bestanddeel van het stedenbouwkundig misdrijf, nl. het instandhouden van een handeling of een werk bedoeld in art. 42 DRO zonder voorafgaande vergunning kan niet ernstig worden betwist.

Enkel het moreel bestanddeel van het misdrijf wordt betwist, nl. het wetens en willens in stand houden van een bouwwerk zonder bouwvergunning.

Rechtsdwaling wegens bepaalde omstandigheden kan slechts als onoverkomelijk worden beschouwd wanneer uit die omstandigheden kan worden afgeleid dat de beklaagde gehandeld heeft zoals ieder redelijk en voorzichtig persoon zou hebben gedaan. (Cass. 20 april 1982, RW, 1983-84, 2919, met noot; Cass. 1991, I, 791). Pas.,

Uit de omstandigheden kan niet worden afgeleid dat zij gehandeld hebben zoals ieder redelijk en voorzichtig persoon.

Zij was eigenaar van het perceel en het gaat dan ook niet op te stellen dat de verharding/wijziging van het reliëf niet door haar of door een huurder werd aangebracht.

Het moreel bestanddeel van het misdrijf is bewezen.

De ten laste van beklaagden gelegde feiten I en II zijn bewezen op grond van de materiële vaststellingen, het proces-verbaal van bouwvoertreding en het gevoerde onderzoek.

2. De strafmaat:

De bewezen verklaarde feiten spruiten voort uit éénzelfde strafbaar opzet, zodat slechts één straf moet worden opgelegd, nl. de zwaarste.

Bij het bepalen van de strafmaat behoort rekening te houden met het maatschappelijk onaanvaardbaar karakter van de inbreuken en de persoonlijkheid van beklaagde, met name het ontbreken van een strafrechtelijk verleden in haren hoofde;

De aard en de omvang van de inbreuken en de houding van beklaagde verantwoorden een opschorting van de uitspraak van de veroordeling.

Beklaagde bevindt zich nog in de voorwaarden om van het voordeel van de opschorting te kunnen genieten en heeft hiermee ingestemd.

Stelt vast dat de feiten gepleegd werden vóór 01.01.2002.

3. De herstelmaatregel:

Op de plaats van de feiten werd op 29 januari 2003 een schriftelijk bevel tot staking van het strijdig gebruik op een zichtbare plaats, met name aan de toegang van het terrein, aangebracht.

Uit het navolgend PV van de lokale politiezone dd. 17.02.2003 blijkt dat er zich op het kwestieuze terrein geen voertuigen bevinden. Het terrein is volledig leeg. Hekken en borduurstenen zijn verwijderd. De afsluiting in nadarhekkens is aanwezig langs de straatzijde. Ter hoogte van de woning nr. 3 is een afsluiting in groene draad gezet. Aan de toegang hangt een touw opgerold aan een hekken. Er bevinden zich geen personen op het terrein. Verbalisanten reden regelmatig langs het terrein en hebben geen enkele beweging meer kunnen vaststellen.

Volgens beklaagde en hetgeen niet betwist wordt door het OM is het herstel thans gebeurd. Door de stedenbouwkundige inspecteur werd geen concrete herstellvordering geformuleerd.

De herstelmaatregel dringt zich dan ook niet meer op.

OM DEZE REDENEN en met toepassing van de artikelen :

- 65 van het Strafwetboek;
 - 44- 64-65 wet 29.3.1962 gew. door art. 4-20-21 wet 22.12.1970; 42-66 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22.10.1996 en 04.03.97; art 146-147-149-153-160 van het decreet d.d. 18 mei 1999, houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gew. op 26 april 2000, 13 juli 2001 en 19 juli 2002;
 - 1385bis tot en met 1385quater van het Gerechtelijk Wetboek;
 - 194-195 van het Wetboek van Strafvordering;
 - 91 van het K.B. van 28 december 1950, houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, vervangen door de art. 1-2 van het K.B. van 29 juli 1992, gewijzigd door art. 1-2 van het K.B. van 23 december 1993 en vervolgens gewijzigd door art. 1 K.B. van 11.12.2001, tot wijziging van het K.B. van 28 december 1950 voornoemd;
 - 3-5-6 wet van 29.6.1964;
 - 2-11-12-13-14-31-32-34-35-36-37-41 wet 15 juni 1935;
- door mevrouw de Voorzitter aangeduid.

DE RECHTBANK,

Rechtsprekend op tegenspraak en in eerste aanleg.

Verklaart de tenlasteleggingen I en II in hoofde van beklaagde bewezen.

Gelast de opschorting van de uitspraak van de veroordeling gedurende drie jaar.

Veroordeelt de beklaagde tot de kosten gemaakt door het Openbaar Ministerie bedragende in het geheel de som van 71,96 euro;

Legt aan de veroordeelde bovendien een vergoeding op van vijftientwintig euro;

Zegt voor recht dat melding van dit vonnis zal gemaakt worden in de rand van de overschrijving van de dagvaarding op het : hypotheekkantoor van
;

Zegt voor recht dat dit vonnis dient overgeschreven overeenkomstig art. 160 en ingeschreven in het register van de vergunningen overeenkomstig art. 161 Decreet houdende organisatie van de ruimtelijke ordening.d. 18 mei 1999.

ALDUS GEDAAN EN UITGESPROKEN in de openbare terechtzitting van de zestiende kamer op de hierboven aangeduide datum waar tegenwoordig waren :

, alleenzetelend Rechter;

Substituut-Procureur des Konings;

,
Griffier.